

[Lannung.]

hold i sadanne anker, hvad jeg tror der somme tider er.

På samme måde henstiller jeg på mit partis vegne meget, at vi, jævnsides med den forberedelse, jeg har omtalt med hensyn til fast mandskab, selv om en ny militærordning ikke gennemføres i indeværende folketingssamling, alligevel fremmer arbejdet med rationaliseringer og forenklinger inden for forsvaret så effektivt, som det lader sig gøre, og i så vidt omfang som muligt.

Så vidt jeg forstår, har man allerede taget visse skridt i så henseende, men jeg opfordrer på vor gruppes vegne til, at man sætter alle kræfter ind på denne rationaliserings- og forenkling allerede nu på den række af felter, hvor det under alle omstændigheder vil være af værdi, enten så ordningen udformes nøjagtigt, som den er foreslået, eller med visse ændringer.

Jeg skal her henvise til, hvad jeg sagde ved behandlingen af den nye forsvarsordning, og til hele den række af opgaver, der er anført i bemærkningerne til lovforslaget, særlig sp. 6 nederst og sp. 7 øverst, hvor man har hele opremsningen. En væsentlig del af disse ting må formentlig kunne fremmes under alle forhold allerede nu, og da de sparede beløb jo skal komme nyordningen til gode og der regnes hermed ved den planlagte opbygning, er det vigtigt, at der nås resultater på dette felt på det tidligst mulige tidspunkt.

Må jeg i denne forbindelse benytte lejligheden til at henlede opmærksomheden på en bemærkelsesværdig kritisk artikel i *Finanstidende*, hvor man ikke blot skriver om — jeg beder om tilladelse til at citere —

„en abnormt overadministreret militærorganisation, der fra toppen af sin stabspyramide retter sit kritiske søgelys mod det danske forsvar“, men om „stabs-elefantiasis“.

Man skriver specielt, at den jævne skatteyder på sin daglige færd i by og på land ser

„en flåde af militære personbiler, der flytter officerer hid og did, og som han med sine fattige forsvarsbegreber kan skønne er komplet uanvendelige i en krigssituation.“

Jeg henstiller, at der ses på og sker en vurdering også af det af *Finanstidende* fremdragne spørgsmål som led i rationaliserings- og forenklingsbestræbelserne.

Det er indlysende, at ikke mindst officererne må være dybt interesserede i enhver sådan bestræbelse, al den stund enhver besparelse kommer forsvarets effektivitet til gode og man netop har betonet så stærkt, at ethvert tillæg, henholdsvis resultatet af enhver besparelse, der lægges oven på budgetbeløbet i øvrigt, giver så stor forøgelse af effektiviteten.

Det er navnlig indlysende, at de højere officerer, der taler højt og vedvarende om „utilstrækkelighed“, må være mere interesserede end nogen i at få mest muligt ud af rationaliserings- og forenklingsbestræbelserne og tage ethvert rimeligt initiativ og yde al mulig indsats i så henseende.

Alfred Jensen: Den kommunistiske gruppe kan ikke gå ind for det foreliggende lovforslag. Vi synes, det er ganske urimeligt at komme med et forslag af denne art. Det er jo initiativer i anden retning, der er brug for på dette område. Der lægges op til forhandlinger de store imellem, og det, der er brug for, er hverken at man rasler med sablen, eller at man forbereder sig på yderligere oprustning. Det, der er brug for, er faktisk en understøttelse af initiativerne til forhandling, og hvis ministeren endelig ville have foretaget sig noget, inden denne folketingssamling slutter, havde det været mere rimeligt, om han havde støttet bestræbelserne på at få et forslag om Danmarks udenrigspolitik til behandling her i tinget for herigennem at få fastslået, hvor Danmark, hvor den danske regering og det danske folketing står. Vi mener, at det havde været af større betydning at fastslå, at grunden til afbrydelsen af forhandlingen